

Privát
Veszprém

VEB 2023
Európa Kulturális Fővárosa

Dr. Óvári Ferenc

jogász (1858-1938)

Élt a 19-20. század fordulóján Veszprémben egy kiemelkedő személyiség, aki egész életét szűkebb és tágabb közössége gyarapításának szentelte. A századforduló után Veszprém egyik legtekintélyesebb embere, a gazdasági és kulturális élet fellendítője. Dr. Óvári Ferenc gazdasági, politikai, közéleti, közösségi munkássága örök példaként áll az utókor előtt.

A veszprémi kereskedőcsaládból származó ifjú középiskoláit a megyeszékhelyen és Székesfehérváron végezte, majd Budapesten szerzett jogi diplomát. A fiatal Óvári hazaért Veszprémbe, és ügyvédi irodát nyitott 1894-ben. Rendkívül tág szférában mozgó közéleti és politikai karrierje hamar elindult: már ebben az évben a város tiszteletbeli főügyésze lett, és egy esztendőre rá a vármegye törvényhatósági bizottságának volt tagja. 1889-ben a Szabadelvű Párt helyi szervezetének elnöke, emellett szószólója az országos tűzoltóügynök: összesen 170 tűzoltó egyesületet szervezett, így nem meglepő, hogy az országos szövetség elnökévé választották. 1892-től hat cikluson át a nagyvázsonyi, négy cikluson keresztül pedig a veszprémi kerület képviselője volt az országgyűlésben. Emellett vagyona is gyarapodott, hiszen a Veszprémi Takarékpénztár igazgatója lett – és ebben a pozíciójában minden fontos helyi gazdasági vállalkozást támogatott.

Munkássága rendkívül szerteágazó: a kultúrától a gazdaságon keresztül a gyermekvédelemig és a növénytermesztés modernizálásig számos, a közt érintő témakörrel foglalkozott. A veszprémi városfejlesztésben elévülhetetlen érdemeket szerzett: a helyi vízvezetékrendszer és villanyvilágítás bevezetése az ő közreműködésével valósult meg, emellett megalapította az Első Bakonyvidéki Kötő- és Szövőgyárat, amely egészen 1931-ig működött. Az egészség- és iskolaügy terén is kimagasló tevékenységet végzett: részt vett a Veszprém Városi Tüdőbeteg Gondozó Intézet alapításában, közreműködött az új ipariskola épületének felállításában, 25 000 koronás alapítványt hozott létre, amely az Angolkisasszonyok Intézete és a főgimnázium egy-egy tanulójának továbbképzését segítette, emellett személyesen támogatott kiemelkedő képességű diákokat. Az I. világháború alatt pedig a hadiárva-segélyező bizottság révén 300 hadiárva neveltetését segítette.

Kulturális tevékenysége mindenk fölé emelkedett, több mint fél tucat helyi egyesület elnöke volt. A Szeglethy György polgármesterrel megalapított Színpartoló Egyesület elnökeként és a Dunántúli Közművelődési Egyesület alelnökeként aktívan részt vett a színház megépítésében. Mecénásként támogatta veszprémi és Veszprém környéki írók pályafutását, és pártfogolta Csikász Imre szobrászművész munkásságát.

Vidéki választókörikeretét sem hanyagolta el: óvodákat, olvasóköroket alapított, Balatonalmádiban anyagi hozzájárulásával épült iskola, községháza, templom, gyerekszanatórium. Élete egyik fő célja a Balaton-kultusz fejlesztése volt. 1904-ben megalapította a tó védelmében a Balatoni Szövetséget: támogatta annak kultuszát, kezdeményezte a balatonvidéki vasút megépítését. Emellett eredményesen lépett fel a parlamentben a filoxéravész után a balatoni szőlőkultúra érdekében.

Szinte hihetetlen, de mindezen vállalatok mellett még publikálásra is jutott ideje és ereje – írt többek között a szőlők felújításáról, a gyümölcstermelésről, a veszprémi tüzesetekről, a takarékpénztárak reformjáról, Erzsébet királynéről, a vármegye tűzrendvédelméről.

A hálás veszprémiek 1909-ben Veszprém díszpolgárává választották és még életében utcát neveztek el róla, ahol most szoborinstallációja is áll.